

de Meerminneke.

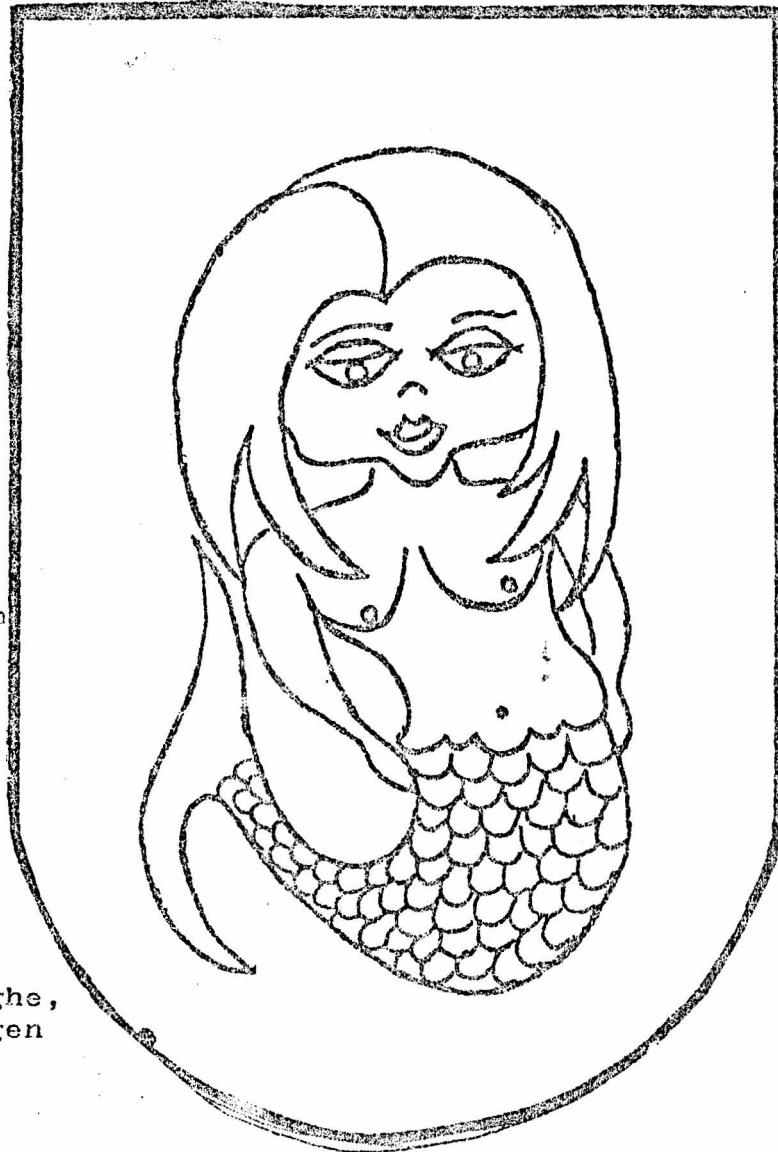
Uit oorkonde van Arnulf I
Graaf van Vlaanderen anno 964

...WALEHEM dictam
id est Bucingehem, MERHAGA,
Loceca, Hoica, Moringehem, Ostrehem
...Iibunaria sita in MERHAGA

Aan allen :

van: " de merhage, Van Merhaghe,
Vanmeerhaeghe, Vanmeerhaghe,
Vanmeirhaeghe, Meirhaeghe, Meerhaeghe,
Meerhage, Myrage, van Vandermerhagen
tot Merache

en 100 anderen

*(van) Meirhaeghe's
Familiecontactblad*

" get back to where you once belonged " (the Beatles)

Keer terug naar waar je eens thuishoorde, zongen de Beatles indertijd en dat heeft de grote meerderheid van onze lezers symbolisch gedaan toen ze hun abonnement op dit blad hernieuwd hebben. We mogen zelfs een paar nieuwe gezichten in onze lezerskring verwelkomen. Hartelijk dank allemaal omdat jullie ons weer een jaar lang willen vergezellen! We rekenen er echter ook op dat zij die hun bijdrage nog niet gestort hebben dit eerstdaags zullen doen en dat zij in deze tijden van "inleveren" en "riem dicht" niet zullen besparen op de post "stambomen". Laat het uitstel geen afstel zijn.

We openen met de tweede en laatste aflevering van "Beschuldigde sta op". Stap voor stap zullen we nagaan hoe de zaak Var Meirhaeghe-Verriest geëvolueerd is tot op de dag van het handgemeen. Een lange voorgeschiedenis, pikant én ondeugend! Daarbij aansluitend volgt het artikel over "duiveluitdrijvers en tooveressen", waarin we een zoveelste veronderstelling formuleren in verband met de reden waarom onze stamvader Jan van Nokere naar Kanegem verhuisde.

Een tweede hoofdbrok vormt een bijdrage over "de geestelijkheid in onze stamboom". Een poging om de geestelijken die zowel onze Wortegemse als Kanegemse boom tijdens de voorbije 500 jaar heeft voortgebracht, bijeen te brengen. Ook de bijlage staat in dit teken-des-kruises.

In een derde artikel vertellen we de legende van "de Oude Wal". Deze echt Kanegemse volkslegende die onze voorouders van vader op zoon hebben overgeleverd, griezelend rond het open haardvuur of de Leuvense stoof, willen ook wij doorvertellen aan de jongste generaties, gezellig geschaard rond de radiatoren van de centrale verwarming...

Na de familienieuwsjes en het tarzansgewijze slingeren van "de hak op de tak", komen we tot "Rust" met een gedicht van onze medewerker Richard-Daniël Meirhaeghe uit Oudenaarde.

We zien mekaar dan terug begin september en ons zevende nummer zal onder andere een uitgebreide en belangrijke bijdrage bevatten met veel recente gegevens die een nieuw licht werpen op onze meermin- en dolfijnfamiliewapens. In de bijlage wordt U extra verwend met een afdruk van het 16^e eeuwse dolfijnblazoën!

Onze zonnigste wensen voor de zomervakantie en familiale groeten van uw dienaars,

Jan Meirhaeghe-Vandenbulcke
Europastraat 15
8770 Ingelmunster

Herman Meirhaeghe-Scherpereel
Arthur Latourstraat 31
9218 Ledeberg Gent

ons rekeningsnummer is en blijft : 737 - 4262090 - 50.

BESCHULDIGDE STA OP !

In de eerste aflevering van "beschuldigde sta op" lazen we hoe Janneke Verriest op 18 april 1660 door Willem Van Meirhaeghe zou zijn afgetroefd omdat ze "sedert ontrent een half jaer errewaert" de goede naam van de Van Meirhaeghes zou besmeurd hebben. Uit het verzoekschrift van Janneke tot de Raad van Vlaanderen en uit het antwoord van Willem kwamen we echter weinig te weten over de voorgeschiedenis van dit affaire. Daarom volgt hier dan het "verhael int corte van tgonne datter ghepasseert is inde prochie van Oycke tusschen Janneke Verryst, dienstmaerte vanden heer pasteur ende Willeminje Vanden Berghe, huijsvrauwe vanden coster aldaer ter eender zijde, ende Guillaume Van Meerhaghe met zijne susters ende andere vrienden ter andere, tsedert alderheylighen 1659 totten 5° meye 1660".

Het begon allemaal in november 1659 op de "bruijloftfeeste van Willem Van Meirhaeghe en Anna Tavernier, waar onder andere genodigd waren : Philips Vander Beken en zijn echtgenote Lysbette Deruyck, een nicht van Willem die we verder nog zullen ontmoeten, ende andere ghebueren, susters ende vrienden ende niet min oock alle ghebeuren vande heer pasteur ende costere".

"Ter selve bruijloftfeeste was oock eenen hekelmaker van zijnen style (stiel), alsdan ghebeur vande voorseyde personen, die bij drancke zijnde, in vergaderinghe vanden volcke, ter selve feeste vertelde dat hij was vrijende Janneken Verriest, dienstmaerte vanden pasteur, ende al hadde dat hij van haar begherde en dierghelijcke..."
Op het trouwfeest vertelt de hekelmaker dus met een stuk in zijn voeten dat hij met de meid van de pastoor vrijde en alles gedaan kreeg wat hij van haar begeerde... Een veelzeggende insinuatie.

Na het feest werd de dronkemanspraat van de hekelmaker "onder tghemeene volcke int quader gheopenbaert". De roddel werd dus overal in de parochie rondgestrooid. Janneke Verriest is natuurlijk razend en beweert dat Willem Van Meirhaeghe en de zijnen die lasterpraat hebben "utghestroeyt onder tvolck". Willem en zijn bloedverwanten zeggen dat ze onschuldig zijn en dat er op het feest nog vele anderen aanwezig waren die de praatjes van de hekelmaker gehoord hebben. Toch blijft Janneke "de susters ende bloetvrienden" van Willem beschuldigen en zij heeft daarenboven "gheseyt ende vuytghestroeyt dat zij waeren hoeren ende tooveressen".

"Eenighen tijt daernaer was er questie gheresen (meningsverschil) tusschen Lysbette Deruyck ende de dienstmaerte", vòr het huis en in tegenwoordigheid van de pastoor. Deze laatste vroeg aan Lysbette, "die maer corts uut haer kinderbedde en was", waarom zij zijn meid beledigde "ende de tanden willende vutsmijten"? Lysbette loochent de beweringen van de pastoor, waarop Janneke Verriest antwoordt dat "Lysbette sulcx niet en couste (kon) loochenen, daer zij tzelve hadde ghebiecht ghehad . Daerup noch vele woorden vielen..."
Janneke beweert dus op de hoogte te zijn van het feit dat Lysbette Deruyck haar slechte bedoelingen en lasterzonden aan de pastoor zou gebiecht hebben! De pastoor zou het biechtgeheim geschonden hebben...

Op 26 februari 1660 vraagt Willems' zuster Baerbele Van Meirhaeghe aan de koster Adriaen Van Thorrault om de pastoor te mogen spreken. Zij wil dat de pastoor voor de echtgenote van Willem "haeren kerckganck saude commen doen van haer kinderbedde". Janneke Verriest krijgt echter Baerbele in het oog en gaat haar te lijf. Baerbele vlucht op 't kerkhof, achtervolgd door de woedende meid die "eenen grooten steen gheworpen heeft upde rugghe van Baerbele, datter wonder was dat zij daer niet doot en bleef upt kerckhof. Zij maerte altijts voorts werpende met steenen up Baerbele, haer noemende tooveressen ende dat de suster van Baerbele, die daer begraven lach wijsende naer haer graf, oock gheweest was tooveresse ende drie kinderen verdaen hadde"! Deze "steniging" kwam reeds in het eerste deel ter sprake.

Enkele weken later, "voor paesschen", roept de meid op straat naar Willem en zijn vrienden "compt eens te biechte, compt eens te biechte!" en Baerbele wordt nog eens uitgescholden voor "tooveresse". Zo blijft deze vete tijdens deze zeven maanden steeds verder aanzwellen tot op de fatale dag alles zal openbarsten...

We schrijven zondag 18 april 1660. Het is ongeveer vier uur in de namiddag en Janneke Verriest gaat samen met Willemine Vanden Berghe, de vrouw van de koster, op boodschappen. Zij komen "up de plaetsche bij tkerckhof" waar zij Willem en zijn zusters Baerbele en Anna Van Meirhaeghe ontmoeten. Anna, echtgenote van Godefroot Vanden Haute, heeft haar kind op de arm. De vrouw van de koster zegt tot Anna "dat haer kind genter (mooier) was dan zijne moedere, dattet sulck ghenen platten neuse en haddel!", waarop Anna Van Meirhaeghe replikeert "dat haeren neuse haer niet en raecte" (dat ze er geen zaken mee had).

Janneke Verriest zei toen "alsoo vuijl als zij couste (kon) segghen dat Anna hadde een witte vrouwelicheyte (geen kommentaar) ende dat zij daermede haeren man creghen hadde, ende dat zij dienstmaerte een swarte was hebbende ende daermede gheen man en couste krijghen". Anna antwoordt daarop: "naerdien zij haer selve swarte nompt (noemt), laat ons haer oock swarte heeten!"

Na deze leerrijke uiteenzetting omtrent de kleur van de vrouwelijke intieme charmes en het belang daarvan in de veroveringstaktiek gaat de meid de winkel binnen. Ze komt echter onmiddellijk weer buiten en roept naar Willem, Baerbele, Anna en hun nicht Baerbele Deruyck "datmen haerlieden hoop wel kende ende dat zij waeren tooveressen van gheslachte te gheslachte ende bovendien dat Baerbele Deruyck oock was eene teve!" Baerbele Deruyck replikeert dat zij de meid "liever saude smijten (slaan) om haeren mont te stoppen", waarop de meid haar toeroept: "ghij schoone maecht, ick verwacht van U". De woordenwisseling loopt nu uit de hand en het komt tot handtastelijkheden... Baerbele Deruyck grijpt Janneke Verriest "bijden halse, duwende haer teghen den toogh vanden winckele ende smeeet met haer handen up Janneken dat haer mutse af was. Ende zij Joanna crabde ende smeeet up Baerbele dat zij bloedde in haer aangezicht".

Voor Willem die tot op dit ogenblik toeschouwer gebleven was bij dit vrouwelijk onderonsje, is de maat nu vol. Hij wil de winkel binnengaan doch vindt de deur gesloten. Willem gaat terug naar de "plaetse" waar hij een praatje slaat met Pieter De Tavernier en Louis Van Waembeke. Als hij de terugweg aanvat "over de plaetsche zijnen rechte wich naer huys", botst hij "toevallig" op Janneke Verriest die de winkel onder-tussen verlaten heeft. Willem vraagt haar "of zij 't al effen ghevochten hadden, daerup de dienstmaerte zeyde : jae ghij buggher!" (scheldwoord, bok?). Nu wordt Willem pas echt kwaad en geeft haar drie slagen met "eenen corten groenen elsen stock". Toen hij wilde weggaan zou Jan Vanden Dorpe hem "met een bloot mes meenen te stecken" hebben. In onze eerste aflevering hebben we deze Vanden Dorpe reeds aan het woord gehoord als getuige ten laste. Hij zou volgens zijn zeggen Janneke te hulp gekomen zijn waarbij hij vanwege Willem ook enkele slagen moest inkasseren...

Totdaar dit "verhael int corte" waarover we onze reserves hebben omtrent de objectiviteit, daar het eigenlijk grotendeels geschreven is vanuit het standpunt van Willem Van Meirhaeghe. U merkt ook dat de versies van de feiten mekaar op een aantal punten fundamenteel tegenspreken. Volgens Janneke werd zij een eerste keer door Willem afgetroefd in de winkel, doch volgens bovenstaand relaas zou Willem helemaal niet de winkel betreden hebben daar de deur gesloten was. Niet hij doch zijn nicht Baerbele Deruyck raakt binnenswinkels slaags met de dienstmeid. Janneke beweert dat Willem haar vervolgens buiten op de kerkhofmuur zou opgewacht hebben, doch daarnet lazen we dat Willem haar eerder toevallig weer tegen het lijf liep toen hij op weg was naar huis. Ook wat betreft de aard van de vechtpartij en de verwondingen variëren de versies van een halve moordaanslag-met-doodsgevaar tot drie-slagen-met-een-stok-zonder-gevolgen...

De rechters zullen het niet makkelijk gehad hebben om in dit kluwen de rechte draad te vinden. In de procesbundel vonden we geen spoor terug van een uitspraak of vonnis. Werd Willem veroordeeld voor zijn "hardhandig" optreden? Werd Janneke terecht gewezen en eventueel verbannen wegens "smaad en laster"? We blijven het antwoord schuldig.

Beëindigen we dit artikel met een korte bedenking. Zou de verontwaardiging en de agressie van Willem Van Meirhaeghe alleen een reactie geweest zijn op zijn gekwetst eergevoel en zijn besmeurde familienaam? Zou ook niet de vrees meegespeeld hebben dat hij en de zijnen, naar aanleiding van die geruchten over "tooveressen", moeilijkheden konden krijgen met heksenvervolgers en inquisitoren? We denken te vaak dat heksenjacht thuishoort in die zogenaamd duistere middeleeuwen en daarbij vergeten we dat het hoogtepunt van de heksenvervolging eigenlijk in deze 17^e eeuw viel. De geestesverbijstering van de heksenwaan situeert zich dus in de eeuw van wetenschap en humanisme, net zoals de rassenwaan met haar misdadige Jodenvervolging ook in onze zogenaamd beschaafde 20^e eeuw thuishoort. Best mogelijk dat Willem de hete adem van de heksenvervolgers reeds in zijn nek voelde. Deze plichtsbewuste ambtenaren deden ook in onze streken nauwgezet hun werk, o.a. te Nokere, te Waregem, te Olsene enz... Of ging het tenslotte toch alleen maar om een banale dorpsruzie? Hoe het ook geweest is, zand erover en dat beide partijen rusten in vrede!

van duiveluitdrijvers en tooveressen

In ons allereerste Meerminneke hebben we gelezen hoe Jan Van Meirhaeghe in mei 1635 van Nokere naar Kanegem is verhuisd. We konden ons niet van de indruk ontdoen dat dit vertrek vrij plots en nogal onverwacht gebeurde en we maakten een hele reeks veronderstellingen naar de mogelijke oorzaken of redenen, zonder een precieze verklaring te vinden. Aan deze reeks willen we nog een mogelijkheid toevoegen.

Laten we even nagaan of er te Nokere zelf, in de periode die Jans' verhuizen onmiddellijk voorafging, niets speciaals gebeurd is wat een nieuw licht zou werpen op ons probleem.

In het "Itinerarium visitationum Antonii Triest" (1) lezen we inderdaad iets ongewoons. Dit boek bevat een massa verslagen van de bezoeken die Antoon Triest, bisschop van Gent, op geregelde tijden aflegde in de parochies uit zijn bisdom en waarbij hij onder meer controleerde of het kerkelijk leven aldaar wel volgens de Roomse regels verliep.

Op 25 juni 1634 bezocht bisschop Triest ook Nokere en hij noteerde in zijn visitatieverslag "dat aldaar een heks, Clara Devos, placht te wonen die overgebracht werd naar Oudenaarde en vandaar naar Gent".

Uit andere bronnen weten we dat het leven van Clara Devos op 1 december 1634 op de brandstapel eindigde... In het vonnis lezen we : "ter plaetse patibulaire daertoe geordneert omme aldaer gheexecuteerd te worden met een vuer zoo datter de dood naer volgt ende daernaer (haar) verbrant doot lichaem ghehanghen te worden aen eenen staeck".(2). De inwoners van Nokere vertelden later dat de geest van Clara, bijgenaamd Nelleken, 's nachts steeds weer terugkeerde en die spookplaats heet dan ook tot op vandaag in de volksmond "Nellekenskeer"...

Nu kunnen wij ons de vraag stellen of stamvader Jan misschien iets met die Nokerse heksenaffaire te maken had en zich moeilijkheden op de hals gehaald had. Werd de grond ook onder zijn voeten letterlijk te heet en vond hij het raadzaam om kort daarop te verhuizen? We hebben geen enkele konkrete aanwijzing...

Vijf jaar later, op 15 september 1640, bezoekt Triest ook de parochies Kanegem en Tielt. Te Kanegem constateerde hij "dat twee inwoners zich schuldig maakten aan bepaalde praktijken waarvan Jan Haesbrouck, een pseudo-exorcist uit Tielt, de aanstoker was". In zijn verslag over Tielt schrijft hij dat "diezelfde Jan Haesbrouck er verdacht wordt van exorcisme". Exorcisme is het uitdrijven van duivels of boze geesten door middel van bezweringsformules. Een pseudo-exorcist is dan iemand die zonder kerkelijke toestemming optreedt als duivelbezweerder, hier wellicht een soort gebedsbelezer.

Is het louter toeval dat een zuster van Jan, namelijk Catharina Van Meirhaeghe gehuwd was met ene... Jan Haesebrouck! Gaat het hier om dezelfde persoon? (3). Zouden die twee Kanegemnaars, die spijtig genoeg door Triest niet bij naam genoemd worden, twee Meirhaeghes geweest zijn? Vraagtekens??

Een andere bron wijst ook in deze duistere richting. Zojuist zagen we hoe de meid van de pastoor van Ooike overal rondvertelde dat de familieleden én de voorouders van Willem Van Meirhaeghe "van geslachte tot geslachte tooveressen waren". Was dit louter laster of was er wel iets van aan? Ook hier wil het toeval dat Willems vader een kozijn was van onze stamvader Jan Van Meirhaeghe, die dus als 'naaste familie' ook indirect beschuldigd werd van 'toverij'...

Riekt dit alles niet naar solfer en pek, baarlijke duivels en vliegende bezemstelen? Stof genoeg om er een magisch-realistisch verhaal rond te verzinnen. Bewandelden de Van Meirhaeghes het mistige pad door het schemerig gebied van occultisme en volksmagie? Bestaat er een verband tussen al deze losse feiten? We blijven het antwoord schuldig. De feiten laten het niet toe om een verhelderende konkluzie te trekken. Hypotheses en vermoedens die wellicht ooit nog eens door nieuwe vondsten bevestigd of weerlegd zullen worden...

.

noten :

1. Itinerarium Visitationum Antonii Triest, Cloet, Stadsbibliotheek Tielt.
Bisschop Triest bezocht over een periode van 30 jaar (1623-1654) gemiddeld om de drie jaar de circa 150 parochies van zijn bisdom.
2. Nokere, Adelbrief van Oost-Vlaanderen. J.-Cl. Van Thuyne Waregem.
Wie bezorgt ons de precieze referentie van het proces Clara Devos, zodat we die archiefstukken zelf eens kunnen uitpluizen op zoek naar mogelijke verbanden.
3. Volgens Triest was Jan Haesbrouck in 1640 gehuwd met ene Judoca Pollacker.

nog iets over de Kanegemse "Deckers".

In Meermin 5 hadden we het over de molenaarsfamilie Dedeckere die onder meer de Kanegemse Axpoelemolen in uitbating hield. Onze medewerker Paul De Schuyter stuurde ons onlangs een plattegrond van "Caeneghem 1830-1840" toe en daarop staat de Axpoelemolen aangeduid als "Dekkersmolen". Het is duidelijk dat de aloude molen hier herdoopt werd met de naam van uitbater Dedeckere. De naam 'Dekkersmolen' werd lang daarna nog in de volksmond bewaard. Mijn vader Jan Meirhaeghe, geboren te Kanegem in 1919, herinnert zich dat men in zijn jeugd nog steeds sprak van 'Dekkers-ze-meulen'. Is dit op vandaag nog steeds zo?

GEESTELIJKEN IN ONZE STAMBOOM

Deze bijdrage wil een eerste poging zijn om de "geestelijken" uit onze stamboom te "inventariseren". Om het overzichtelijk te houden maken we een onderscheid tussen hen die tot onze Wortegemse boom in het algemeen behoren (I) en zij die, sedert 1635, meer bepaald bij onze Kanegemse struik thuishoren (II). Deze laatsten hebben we op hun beurt uitgesplitst naargelang ze onder de takken A, B, C of D ressorteren. In Meermin nr.2 kunt U vinden bij welke van deze vier takken U zelf behoort.

I. WORTEGEM.

Onze stamboom gaat terug tot het begin van de jaren 1200, doch het zal tot omstreeks 1500 duren vooraleer we de eerste geestelijken in onze familie aantreffen.

De eerste vier priesters zijn allen nauwe bloedverwanten van mekaar. Ze zijn de zonen of kleinzonen van ene Franchoys Van Meirhaeghe. Dit is niet zo toevallig daar Franchoys zeker de meest gefortuneerde was van al onze naamgenoten uit de eerste vier à vijf eeuwen van onze familiegeschiedenis en er is hier zeker een verband te leggen tussen de sociale status van en het voorkomen van geestelijken in een bepaalde familie.

Deze Franchoys Van Meirhaeghe werd te Wortegem geboren circa 1430 en hij huwde een eerste maal met Clara Vanden Heede, dochter van Simoen, die vermoedelijk uit Elzegem afkomstig was. Tussen de pastoors van Elzegem vinden we Gillis Vanden Heede (1455) en Josse Vanden Heede (1491) en zij zullen wellicht bloedverwanten geweest zijn van de voornoemde Clara.

Franchoys zou nog een tweede keer in het huwelijksbootje stappen en uit beide huwelijken won hij negen kinderen. Zijn nakomelingen zochten hun huwelijkspartners in de begoede Oudenaardse burgerlijke families als Deleeuwere, Vander Meeren, Vande Kerckhove, De Crits, Tsantele enz. Zij zullen tevens openbare functies bekleden in het bestuurlijk apparaat van Pamele of Oudenaarde. (gedetailleerd in ons familieboek).

Franchoys Van Meirhaeghe vestigde zich naderhand te Oudenaarde waar hij overleed omstreeks 1493. Uit de boedelbeschrijving die na zijn dood werd opgesteld en die ettelijke bladzijden beslaat, blijkt dat hij een heel vermogend man was. Hij bezit een lange reeks eigendommen te Wortegem, te Nokere, te Petegem, te Ooike, te Gijzelbrechtegem en te Elzegem.

Een andere bron laat over de status van Franchoys geen twijfel bestaan. We citeren uit de studie van de Hr. Castelain (1) : "In 1488 is het bedroevend gesteld met de stadskas te Oudenaarde. De stad besluit tot de verkoop van lijfrenten. Om aan het kapitaal te geraken vinden de schepenen er niets beters op dan de rijkste buitenpoorters naar de stad te brengen. Meer dan 100 mensen uit de kasselrij (de toenmalige provincie) komen op 25 lauwwaand 1488 te Oudenaarde samen. Op verzoek van de magistraat zullen zij onder zich "de 24 rijxte ende soffisantste" personen kiezen, die het geld zullen betalen. Onder hen vinden we Franchoys Van Meirhaeghe". Einde citaat. Hij zou dus tot de 24 rijkste en meest vermogende poorters uit de kasselrij behoord hebben. Zijn zoon én drie kleinzonen zullen priester worden.

- Simoen Van Meirhaeghe

Hij werd te Wortegem geboren omstreeks 1465 als oudste zoon van Franchoys Van Meirhaeghe en Clara Vanden Heede.

Hij kreeg wellicht zijn doopnaam van grootvader Simoen Vanden Heede.

Simoen Van Meirhaeghe was pastoor van Wortegem en hij overleed er omstreeks 1518. Na zijn dood wordt tijdens zijn jaargetijde telkens voor 30 schellingen brood uitgedeeld aan de armen van de parochie. Dit gebeurde nog in 1563, dit is bijna een halve eeuw na zijn overlijden. "Meester Symoen Van Merhaghe" blijkt ook nog een halve bunder land gelegen "up theyke" aan de kerk van Wortegem geschonken te hebben.

- Simoen Vander Stichelen

Hij was de zoon van Adriaen Vander Stichelen en Ysabeele Van Meirhaeghe, dochter van Franchoys.

Simoen Vander Stichelen, wellicht het petekind van pastoor Simoen Van Meirhaeghe, was in 1541 "presbytre" of priester.

- Meester Joos Van Meirhaeghe

Hij werd omstreeks 1510 geboren als zoon van Joes en als kleinzoon van Franchoys Van Meirhaeghe.

Joos Van Meirhaeghe was pastoor van Wannegem van 1559 tot 1569.

In de kerkrekeningen anno 1563 lezen we : "betaelt heer Joes Van Merhaeghe, presbytre, cureet van Wanneghem, van dat hij meer moet hebben vande uitvaart van Jan Ghuus : 5 schellingen en 4 deniers parisis." (2)

Misschien werd Joos later pastoor van Beveren-Leie.

- Her Gillis Van Meirhaeghe

Hij werd omstreeks 1515 geboren als zoon van Gillis en van Jonkvrouw Kathelyne Wittebrood. Hij was ook een kleinzoon van Franchoys Van Meirhaeghe.

We vinden Gillis terug in 1554 en 1555 als kapelaan van de Sint Joris-schuttersgilde te Oudenaarde, waar we in de rekeningen lezen : "betaelt Her Gillis Van Meerhaghe voor zynen dienst vander sondachmesse als cappelaen der voorseyde ghulde, dat voor djaer 1554 : 13 pond, 10 schellingen parisis". (3)

Tot zover de tak van Franchoys Van Meirhaeghe. Begeven we ons nu terug naar de bakermat Wortegem waar onze volgende "pape" geboren wordt.

- Lodewijk of Loy Van Meirhaeghe

Loy werd te Wortegem geboren circa 1539 als zoon van Jan en Juliaene Vanden Dijcke.

In 1567 wordt hij kapelaan te Waregem en op 30-jarige leeftijd is hij pastoor van Beveren-Leie. Daar verliezen we zijn spoor in de troebelen van de Geuzentijd als ook de pastorij aldaar wordt platgebrand.

We weten wel dat hij, net als zoveel andere kollega's, een zoon had die hij de bijbelse voornaam Samuel meegaf. (4).

Samuel Van Meirhaeghe ontmoeten we later als boer te Wortegem.

- Franchoys Van Meirhaeghe

Geboren omstreeks 1500 te Wortegem als zoon van Roegier. In een boedelbeschrijving uit 1536 wordt hij "meester Franchoys" geheten. Het predikaat "meester" kan er op wijzen dat ook hij priester was, doch hierover hebben we geen zekerheid. Te Wortegem vinden we van hem geen spoor meer terug.

- Arent Vanden Dorpe

"Heer Arent" was de zoon van Jacob Vanden Dorpe en Barbara Tsammels. De zuster van Barbara, nl. Joozijne Tsammels was gehuwd met Roegier Van Meirhaeghe. Arent Vanden Dorpe was pastoor van Kerkhove en in 1573 pastoor van Wortegem. Zijn zuster Agnees huwde met Corneel Vande Sande en hun dochter trouwde met Pieter Van Meirhaeghe. Het bleef dus allemaal in de familie.

Voor de 17°, 18° en 19° eeuw hebben we, wat de Wortegemse tak betreft, nog geen intens zoekwerk verricht. Toch ontdekten we "en passant" in de literatuur nog enkele verwante geestelijken.

We citeren nogmaals de Hr. Castelain (5) :

"In 1651 betaalde Pieter Van Meirhaeghe 1563 ponden voor de definitieve aanvaarding van zijn zuster Arnolda Van Meirhaeghe in het Zwartzustersklooster en 2000 ponden aan de kloosteroverste van Maagdendale voor zijn andere zus Anna Van Meirhaeghe. Men moest dus wel degelijk rijk zijn om in het klooster van Petegem of Maagdendale de geloften van armoede te kunnen afleggen. Iedere intrede gaat gepaard met een vrolijk familiefest. Pieter betaalt 109 pond voor rode wijn, oosterse hammen en zes zilveren vorken, een geschenk voor het klooster, ter gelegenheid van het intrededefest". Einde citaat.

Pieter, Arnolda en Anna Van Meirhaeghe werden allen te Ooike geboren als kinderen van Frans Van Meirhaeghe en Elisabeth Van Quickelberghe. Hun vader Frans was de volle neef van onze Kane-gemse stamvader Jan Van Meirhaeghe uit Nokere.

- Philippe De Schietere

Hij werd te Wortegem geboren op 29 maart 1626 als zoon van Antoon en Arnolda Van Meirhaeghe.

Philippe was pastoor van Waregem van 1654 tot 1681. Later werd hij pastoor van de St.-Michielsparochie te Gent.

- Martinus De Gand

Hij was pastoor van Pamele-Oudenaarde. Martinus was een kleinzoon van onze fameuze Willem Van Meirhaeghe wiens avonturen met Janneke Verriest we hiervoor uitvoerig behandeld hebben. Zie ook Meermin nr. 5 pagina 3.

- Anna Maria Van Meirhaeghe, dochter van Frans Van Meirhaeghe en Suzanna Wandele uit Ooike werd begijntje.

Haar broer Pieter-Frans Van Meirhaeghe was priester in 1735 en een dichte bloedverwant Ferdinand Van Meirhaeghe was eveneens priester in 1739.

- Remi Van Meerhaeghe

Hij werd te Waregem geboren in 1869 als zoon van Bernard en Maria Wittevrongel. Als missiepater-Scheutist trok hij in 1889 naar China waar hij tijdens de Boksersopstand op 13 december 1901 vermoord werd.

In 1954 werd door de burgemeester van Waregem te Rome een verzoek tot heiligverklaring ingediend. Naar hem werd te Waregem een straat genoemd. Deze figuur zullen we in een der volgende Meerminnekes uitgebreid aan U voorstellen. (6).

Tenslotte vermelden we nog onder de Van Meirhaeghes twee leden van onze familievereniging : E.H. Fernand Van Meirhaeghe, pastoor op rust te Oordegem-Lede en E.P. Marcel Vanmeirhaeghe, missionaris van Scheut in Zaire.

II. KANEGEM.

Wat onze Kanegemse tak betreft zullen we, sedert 1635, meer dan twee eeuwen moeten wachten alvorens we ook hier de eerste geestelijken aantreffen. We hebben hen gegroepeerd volgens de tak (A,B,C of D) waartoe ze behoren.

tak A.

- Felix lievens, zoon van Henri Lievens en Rosalie Meirhaeghe, vermoedelijk te Tielt geboren omstreeks 1870-80. Op het rouwzantje van zijn zuster Bertha die overleed in 1962 wordt hij vermeld als "Eerwaarde Broeder Livinus". Kan iemand ons meer vertellen over hem?
- Julia Meirhaeghe, geboren te Wingene op 10 december 1910 als dochter van Achiel en Marie-Louise Devos. Als E.Z. Achillea deed ze in 1932 haar intrede bij "de Dienstmaagden van Maria". Ze werd later directrice van het Morgensterinstituut te Wingene, waar ze overleed op 27 november 1971.
- Germaine Meirhaeghe, geboren te Wingene op 9 mei 1918 als dochter van Achiel en Marie-Louise Devos. Zij is de zuster van de voornoemde Julia. In 1938 deed ook zij haar intrede bij "de Dienstmaagden van Maria" en zij verblijft als E.Z. Maria Ludgera nog steeds te Wingene.
- Hilda Maria Meirhaeghe, geboren te Ruiselede op 28 april 1923 als dochter van Adiel en Maria Elisa Calis. Zij is een nicht van de vorige twee zusters. Zij verblijft thans als E.Z. Maria Berchmans in het Stella Maris-instituut te Kortrijk. Zij is lid van onze familievereniging.

tak B.

- E.H. Albert Mayaert, zoon van Charles Mayaert en Emilia Meerhaeghe uit Tielt is thans pastoor te Leisele-Alveringem. Hij is lid van onze familievereniging.

tak C.

- Ida Meirhaeghe, geboren te Aarsele op 18 juni 1840 als dochter van Corneel Meirhaeghe en Seraphina Vanden Berghe. Zij overleed te Oostende op 3 juni 1880 "in het klooster der Arme Klaren waar zij dertien jaar en half koorzuster geweest was onder de naam zuster Maria-Anna". Zij is de eerste geestelijke van onze Kanegemse tak.
- Achille-Joseph Meirhaeghe, geboren te Kanegem op 9 januari 1894 als zoon van Camiel en Leontine Verbauwheede. Als "Broeder van Liefde" overleed hij te Dave op 10 maart 1917. De beide zusters van zijn moeder waren kloosterzusters.
- Maria Louise Meirhaeghe, geboren te Tielt op 11 september 1887 als dochter van Bernard Meirhaeghe en Marie-Justine Lambrecht. Zij ontving als E.Z. Maria Ferdinande haar religieuze professie in 1923 als zuster van het Onbevlekt Hart van Maria. Van 1925 tot 1934 verbleef zij als missiezuster op de Filippijnen. Zij overleed te Heverlee op 30 april 1976.
- Julia Alphonsine Meirhaeghe, geboren te Tielt op 29 maart 1923 als dochter van Arthur Meirhaeghe en Maria David. De voornoemde zuster Maria-Ferdinande was haar tante. Zij is net als haar tante missiezuster op de Filippijnen geweest.
- E.P. Frans Claerhout, zoon van Alois en Magdalena Meerhaeghe uit Pittem. Hij is missiepater in Zuid-Afrika.

tak D.

- Op het rouwzantje van Rosalie Meirhaeghe, geboren te Ruiselede op 22 april 1840 en te Aalter overleden op 7 maart 1939, weduwe van Ferdinand Van Poelvoorde, lezen we : "en gij mijn beminde kleinzoon, priester des Heeren, gedenk mij". Wie weet ons meer te vertellen over deze kleinzoon-priester?

U hebt gemerkt dat we over de geestelijken uit onze Kanegemse tak nog heel wat vragen hebben en dat we ons dikwijls tot een schematische opsomming moesten beperken. Zijn er lezers die ons een korte levensschets kunnen bezorgen over hun familieleden-geestelijken, zowel levenden als overledenen. Alle informatie is welkom!

noten :

1. Enkele gegoede burgerfamilies in Waregem en omgeving; R. Castelain; 6° jb. Gaverstreke, 1978, pag 74.
2. Kinderen en hun opvoeding in de Kasselrij Oudenaarde; R. Castelain; 1979; pag.180 en 131-132.
3. Audenaetsche Mengelingen; dl.6; 1854; pag.166 en 173.
4. 9° Jaarboek Gaverstreke; 1981; mengelmaren; H. Meirhaeghe.
5. Zie noot nr. 2.
6. Dank aan E.H. Algoet uit Waregem voor de vele informatie over Pater Remi Van Meirhaeghe.

de legende van de Oude Wal

Hoewel 'de Oude Wal' alleen zal spreken tot de 'Kanegemse' afstammelingen van ons aller Jan Van Meirhaeghe, toch staan wij er op hier even te verwijlen. Want rond Kanegem valt zovœel te vertellen. Zo is Kanegem de laatste decennia uitgegroeid tot 'het groenste dorp van Europa', de 'bloementuin van Vlaanderen', waar de 'Kathedraal van te lande' het stille dorp ontzagwekkend domineert. (welke ouwe pastoor noemde deze kerk vernijng 'een boer op zijn beste met zijn strontkloefen aan'?) Er is zoveel te vertellen over de Axpoelemolenresten, de Mevrouwmolen en de Hartemeerschmolen. Over die fraaie hoeven met namer als klokken : Viggezele, Badonique, Strichtensgoed. Kanegem is ook het geboortedorp van Aartsbisschop Danneels en van oudsher zijn de Kanegemnaars doorheen heel Vlaanderen bekend als de "Niet-weters" en de legende geweven rond het gezegde "hij komt van Kanegem en hij weet van niet" is een klassieker uit onze volksverhalenschat. Minder gekend, doch even boeiend, is de legende van de "Oude Wal", die ook sinds generaties te Kanegem wordt overgeleverd.

Die "Oude Wal" was eertijds een vier meter hoge aarden heuvel, gelegen langs de baan Tielt-Ruiselede, zo'n 300 meter voorbij het kruispunt met de Axpoelemolenstraat, rechts in de richting van Ruiselede. Die aarden heuvel of wal werd zo'n veertig jaar geleden weggehaald en genivelleerd. Dit abnormaal verschijnsel in het landschap zal zeker de verbeelding geprikkeld hebben en zo ontstonden talrijke vertelsels, waarvan prof. L. Kumps er een aantal opsomt (1) :

Als dat van de boeren die in de omgeving werkten en een warme pannekoek bij hun alaam vonden... Als dat van de spookdieren die rond de Oude Wal waarden... Een stoere boerenzoon zou er de dood gevonden hebben omdat hij in zijn nieuwsgierige overmoed het tempelierskasteel, dat op de Oude Wal zou gestaan hebben, te dicht genaderd was. Men vertelde van twee onderaardse gangen die, de een naar de kerk van Kanegem en een ander naar een huis of herberg in de Brugstraat te Tielt liepen. Volgens weer een andere versie zou er "in" de Oude Wal een tempelierskasteel verzonken zijn, omwille van het wangedrag der bewoners en er zouden vier onderaardse toegangswegen zijn : een Kanegemse, een Tieltse, een Kapelse en een Ruiseleedse. De Oude Wal was een richtpunt voor zondag- en schoolwandelingen en een uitgelezen speelterrein voor de Kanegemse jeugd. Men liet marbels vallen in de gaatjes op de heuvel en met het oor op de grond hoorde men die dan vallen op de verzonken kasteeltorenklok...

Zegt vader : deze laatste alinea laat ik voor rekening van de schrijver. Ik meen me alleen te herinneren dat er rond de weide van de Oude Wal iets geheimzinnigs hing en dat alleen enkele stoutmoedigen het aandurften de Oude Wal te naderen, laat staan te beklimmen.

Net als in bepaalde versies van de legende der "Kanegemse Nietweter" is er ook in de Oude Wal-cyclus sprake van de beruchte Tempelridders en dit heeft, zoals we dadelijk zullen zien, zijn historische redenen.

De Orde van de Tempeliers werd te Jeruzalem gesticht in 't jaar 1119, ten tijde van de kruistochten. Het was hun taak te zorgen voor de veiligheid van de pelgrims die naar het Heilig Land trokken. Al vlug werd deze Orde erg vermogend en invloedrijk en de toenmalige machthebbers zagen in deze Tempelorde dan ook een groeiende bedreiging van hun eigen machtspositie. Zo ook de Franse koning Philips Le Bel die na een smaad- en laster-kampanje in 1307 de Tempelorde grotendeels opdoekte. De tempeliers werden, wellicht ten onrechte en met politieke bedoelingen, beladen met alle zonden van Israel. Ze werden beschuldigd van ketterij, seksuele perversies, omgang met de duivel enz... en in 1314 stierf grootmeester en oppertempelier Jacques de Molay ten slotte te Parijs op de brandstapel...

De tempeliers hadden ook in Vlaanderen talrijke bezittingen. Te Ruiselede bezaten ze het hof en de heerlijkheid 'Ter Vlaagt'. Ter Vlaagt strekte zich uit over Ruiselede, Tielt, Kapelle en Kanegem. Op de Kanegemse Westhoek ressorteerden Viggezele, Tolleboom of Ollenbome en Oude Wal onder Ter Vlaagt.(2) Na het oprollen van de tempelorde kwam Ter Vlaagt in de handen van de Ridders van de Orde van Malta en dit tot aan de Franse Revolutie.

Het is merkwaardig hoe ook in de plaatselijke legenden die tempeliers een eerder boosaardige rol vertolken, alsof die sterke verhalen die te Parijs werden verteld ook tot in het kleine Kanegem doordruppelden.

Heel wat lezers zullen deze "fantastische vertellingen" omtrent de Oude Wal van hun ouders gehoord hebben. Zo ook mijn vader, Jan Meirhaeghe, die toen hij 17 jaar oud was (meer bepaald op 18.3.1937) de hierna volgende opgesmukte versie van deze volkslegende in zijn kollegeschrift neerschreef :

"Weer joeg de maan haar vaalgeel licht over de slapende aarde. Zwart-dreigend in den diepen nacht strekte zich het bosch uit. Midden die geheimzinnigheid van het zwarte woud verhief zich het trotsche kasteel, machtig, grootsch, alles beheerschend. De slanke lijnen prachtig uitgesneden, met hoge vensterbogen en een wijde poort.

De menschen schuwden dat trotsche gebouw en de jongens rilden als ze daar voorbij moesten.

Een scherp torentje stak boven de hoogste woudreuzen uit en daarin brandde 's nachts een lichtje. Eén licht in den zwarten nacht. En lang nog als de aarde doezelde en de jongens sliepen, hoorde men een vaag gezang uit het heimelijke kasteel. De roovers vierden feest - hùn feest - want in het kasteel huisden zwarte zielen die menschen vermoordden en de zalige rust van gansch de streek vernietigden...

De stoutsten onder de menschen naderden soms vol vrees het zwarte huis. Maar ze schrikten als ze het vreeselijk gehuil dier wilde roovers hoorden en vluchtten. Het groote bosch werd geschuwd en de menschen waren bang en verwenschten die ongekende lieden. Hoog in het scherpe torentje, waar 's nachts het licht brandde, kwijnde een jonge prinses. Niemand wist hoe onmenschelijk wreed die beulen haar kwelden. Niemand hoorde haar stille zuchten in den zwijgenden nacht. Gedurende de dag kon men haar verre wenken zien, maar niemand durfde dat vervloekte kasteel naderen.

Toen kwam de straf... Grootmoeder vertelde. We zaten zwijgend rond het vuur dat spookte in den haard.

Weer was de nacht over het groote woud heengestrekten. Weer hadden de roovers het snood werk volbracht. Nu was het feest, groot feest. Men hoorde het nare huilen der menschen ginds, als hongerige wolven begeerig naar prooi. Men braste en dronk en velen rolden dronken onder de grote tafel en slieden daar hun roes uit. Lang duurde het brallen, lang duurde het feest. Niet lang zou hun leventje nog duren...

Zonder iemand het wist zonk het kasteel - zonk dieper - en toen de zon 's morgens over de aarde haar klaarheid wierp zagen de menschen het torentje niet meer. Weg was alles.

Men hoorde het verre snikken en de wreede kreten van stervende menschen onder den grond - en eindelijk niets meer...

Waar vroeger het kasteel stond verhief zich nu een heuvel. De jongens speelden er en daagden de verzonken roovers uit. En als men in een kleine holte een marbel liet rollen hoorde men die neerkletteren langs het pannendak..."

Toen ik nog heel wat jonger van jaren was heeft vader op zijn beurt mij vaak deze legende verteld. Ik vond het als kind ongehoord dapper dat hij het met zijn Kanegemse vriendjes aandurfde om op die heuvel te spelen en als het ware die verzonken boze krachten trotseerde. Ik droomde er van om ooit eens, aan zijn veilige hand, die geheimzinnige plaats te bezceken en om er via opgravingen het geheim te ontsluiieren. Het is er nooit van gekomen. Wel herinner ik me nog de opwindende dreigende verwachting toen ik tijdens de vijftiger jaren, van achter de ramen van de Citroën-traction-avant, waarmee we samen met nonkel Georges en tante Helene naar "verre meter" gingen nieuwjaren, telkenjare in het voorbijrijden een glimp probeerde op te vangen van die raadselachtige "toverberg" die er toen al niet meer was. In die dagen wist ik nog niet dat onze voorouders eeuwenlang in de meest onmiddellijke omgeving van de Oude Wal gewoond hebben. Zouden ook zij mekaar deze legende rond het open haardvuur toegeluisierd hebben?

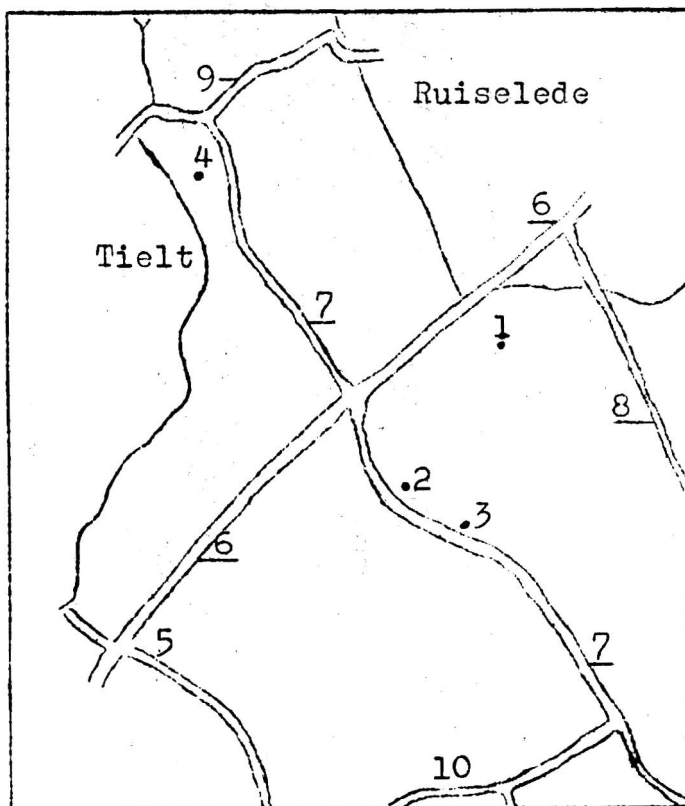
Terwijl ik deze bijdrage uitschreef vertelde ik deze legende aan mijn 7-jarig zoontje Balder. Een paar dagen later verraste hij mij met zijn zelfgeschreven versie van het verhaal dat hieronder volgt :

"Toen ik klein was ree ik met een treintje en kwam ik bij de oudewal. de bandieten gebben een meisje gevangen. en midden in de nacht liet god voor straf gen kasteel verzinken maar het ging lansaam in de gront. en ik redde het prinsesje. ik goorde de roovers jangkken. smorgens lag er nog alleenmaar een hoop aarde en dat is de oude wal. er kwam een jongentje speelen en hij liet een marbel rolen in een gaatje en hij goorde de marbel langs de dakpannen valen. ik delfde een put en pakte de zee-roovers er uit. ik stopte ze in de koojen van de trein en voerdeze naar het ridder kasteel en ze werden veroordeelt ter gevangenis. er lag ook een been van een bandiet door de opgravingen van het jongetje."

In zijn versie laat mijn zoontje eindelijk gerechtigheid geschieden. Als een ware held redt hij zelf het prinsesje van de verzinkingsdood. Als kind kon ik er me ook niet mee verzoenen dat die onschuldige maagd even zwaar gestraft werd als die baarlijke bandieten. Zelfs zij krijgen nu een 'menselijker' straf... Daarmee is deze onrechtvaardigheid nu ook de sprookjeswereld uit en kunnen we in alle gemoedsrust een punt zetten achter deze "legende van de Oude Wal".

noten :

1. Dank aan Paul Deschuyter uit Kanegem die ons deze gegevens, door prof. L. Kumps verstrekt, toestuurde.
2. De hofstede Tolleboom of Ollenbome, gelegen langs de Axpoelemolenweg te Kanegem, telde anno 1773 zo'n 13 bunder of een kleine 19 hectaren. Tijdens de 18^e eeuw was onze kwartiervader Guillielmus Van Renterghem er de uitbater. Zijn kleindochter huwde Pieter-Joseph Meirhaeghe, die anno 1820 gemeenteraadslid was te Kanegem. Zijn verhaal vindt U zeer uitgebreid in ons familieboek. De Oude Wal, in 1830 een perceel met een oppervlakte van vier bunder, strekte zich uit achter de hoeve van Pieter-Joseph, de 'ferme Meerhaeghe' uit het toenmalige kadaster. Zie lager.

Fragment van de Kanegemse Westhoek :

1. de Oude Wal.
2. 'ferme Meerhaeghe'.
3. Tollenboom.
4. Viggezeele.
5. Den Ondank.
6. Rijksweg Tielt-Ruisselede.
7. Axpoelemolenweg.
8. Vlaagtmolenvoetweg.
9. Kleine Tieltstraat.
10. Flessestraat.

F A M I L I E N I E U W S

en Adam gewon Seth

Vincianne Maquet, geboren te Roubaix op 2 juni 1980
dochter van Jean Bernard Maquet en Clarisse Meirhaeghe
kleindochter van Kleber Meirhaeghe en Marie Louise Verriest.

Bart Van de Walle, geboren te Gent op 26 januari 1982.
zoon van Irenée Van de Walle en Dorine Lambert uit Vosselare.
kleinzoon van Marcel Lambert en Josephine Meirhaeghe-Sch.kapelle.

in goede en kwade dagen

Christine Meirhaeghe, dochter van Albert en Mariette Lauwers
huwde te Tielt op 14 mei 1982 met Wim Vanluchene.
adres : Keidam 1 A, 8880 Tielt.

wij denken aan

Louis Van Meerhaeghe, echtgenoot van Germaine Delzenne.
geboren te Roubaix op 18 juli 1907 als zoon van Louis Van Meer-
haeghe en Marie Prouvost.
overleden te Roubaix op 12 januari 1982.

U merkt dat deze naamgenoot wiens voorouders uit Aalter en
Kanegem afkomstig waren weer het oorspronkelijk "Van" bij zijn
familienaam gevoegd heeft.

VAN DE HAK OP DE TAK

Vanaf dit jaar ruilen we 't Meerminneke om voor een jaargang
van "Ons Doomkerke", driemaandelijks tijdschrift voor Folklore
Heemkunde en Nieuws uit Doomkerke en omliggende, uitgegeven
door de Heemkring van Groot-Ruiselede. Secretariaat : Geert
Deguffroy, Westakkerstraat 1, Ruiselede. Het ligt voor de hand
dat het werkgebied van deze kring ook ons aanbelangt, daar heel
wat Meirhaeghes precies binnen dat gebied wonen en gewoond hebben.
We hopen in "Ons Doomkerke" dan ook bruikbare informatie te ont-
dekken om ons familieverhaal nog beter te stofferen.
Zijn er lezers die nog oude nummers of komplette jaargangen van
"Doomkerke" bewaard hebben? We zouden die graag eens lenen.
Geeft U ons een seintje ?

een scheurkalendermop :

- Papa, vraagt Jantje, wat zijn "voorvaderen" ?
- Ik zal je een paar voorbeeldjes geven, zegt vader. Ik ben een voorvader van jou en bompas is een voorvader van mij.
Begrepen ?
- Ja, zegt Jantje, alleen begrijp ik niet goed waarom ik dan zo trots moet zijn op mijn voorvaderen...

Voor U gelezen in "Ons Doomkerke", oktober 1978, pag 11. :
In een bijdrage over Ruisleedse emigranten in Amerika lazen we hoe Alfons en Henri Forret uitweken naar Moline in de Staat Illinois, USA. Beide broers waren de zonen van Rogier Forret en Julie Fockaert, die beiden van Wingene afkomstig waren en zich circa 1867 te Doomkerke vestigden. Julie Fockaert werd te Wingene geboren in 1838 als dochter van Karel Fockaert en Rosalie Meirhaeghe (tak C). Rosalie kwam te Kanegem ter wereld op 28 oktober 1802 als een der veertien kinderen van Jan-Jacob Meirhaeghe en Monica Colpaert, over wie uitgebreid in ons familieboek.

Dokter Bernard Van Den Bosch uit Bondues stuurde ons weer een pak gegevens toe, plus een hoop adressen van Meirhaeghes die in de Nord wortel schoten en die we eerstdaags zullen kontaktieren. Hij schrijft dat hij binnenkort de omgeving van Tourcoing zal uitkammen op zoek naar nog meer familieleden. Mr. Van Den Bosch is blijkbaar ook zwaar besmet door het stamboomvirus en als dokter weet hij zeker dat daar geen kruid tegen gewassen is... In ieder geval zijn we hem zeer erkentelijk voor het vele werk.

Van onze medewerker Paul Deschuyter uit Kanegem ontvingen we, naast andere belangrijke informatie, ook een prachtige plattegrond van "Caeneghem anno 1800-1840". Daarop heeft Paul met vaardige tekenpen alle percelen aangeduid welke toentertijd door de Meirhaeghes werden gebruikt. Deze kaart is op zichzelf reeds een uniek document en daarenboven biedt ze ons de mogelijkheid om de woonplaatsen van onze voorouders precies te situeren. Dankjewel Paul!!

Op voordracht van de Heer Minister van Landbouw werd Jan Meirhaeghe uit Ingelmunster benoemd tot Ridder in de Orde van Leopold II. Onze gelukwensen.

Bericht aan alle nakomelingen van Désiré Meirhaeghe en Rosalietje Tytgat:

Désiré Meirhaeghe overleed te Kanegem in 1908. Hij was slechts 52 jaar oud. Geen enkele van zijn vele kleinkinderen heeft hem bij leven gekend. Daarom weten we ook zo weinig van hem. Alleen dat hij als 'poelier' in de Nagelstraat de herberg 't Polierke uitbaatte en dat hij de fiere bezitter was van een lange Leopold-II-baard. Wie weet er meer over hem te vertellen zij het dan 'van horen zeggen'? Elk nieuwsje, elke anekdote is welkom. Bestaan er foto's van hem? Schrijf ons a.u.b.

RUST

Te luisteren naar het aaien van de wind
 Die streelt door twijgen en door blâren
 En op de golfslag ligt te spelevaren
 Of stoeit met 't groene koren als een kind.

Te luisteren naar 't gekwetter van de mussen
 En naar het naarstig zoemen van de bij
 Die hinkend-hortend, haastig dronken-blij
 De bloemenkelken driftig overlaadt met kussen.

Te luisteren naar de harp van duizend muggen
 Die in ballet, in honderd en één kringen
 Al zwierezwaaiend 't hooglied "zomer" zingen
 In koele lommerkant van stoere eikenruggen.

Te luisteren naar de lauwe zomerregen
 Die ruisend neerstroelt na eer zwoele dag
 En naar een joelend kind dat erin spelen mag
 Zijn pret ervaren weet als onverwachte zegen.

Te luisteren naar de stilte van het zwerk
 In verre gloed van ondergaande zon, diep gepenseeld
 Het spel van zomerdag met zomernacht gespeeld,
 Met diepe eerbied voor dit kunstenaarswerk.

Te leren luisteren met de oren van een wicht
 Met scherpe aandacht voor banale dingen;
 Opnieuw te leren hoe de vogels zingen...
 Is 't daar dat 't keerpunt van ons kwalen ligt ?

Richard Daniel Meirhaeghe

4 oktober 1981

WIJ BIDDEN VOOR DE ZIEL VAN

eerw. zuster achillea

(Juffrouw JULIA MEIRHAEGHE)

Zij werd geboren te Wingene op 10 december 1910, en, tot kind van God herboren op 11 december, gaf zij zich met heel haar wezen aan de Heer op 25 augustus 1932 en trad er binnen bij de Dienstvaagden van Marla. Heel haar leven werd bevestigd door de sacramenten en toen het zekensakrament haar werd toegedend was ze diepgelukkig om het nieuwe kontakt met haar Bruidgom, tot wie zij opging op 27 november 1971.

Heer God, het doet ons pijn U te zeggen: dank U, omdat wij zoveel verliezen, omdat wij niet begrijpen, omdat wij zo erg met onszelf bezig zijn dat wij vergeten naar Uw beschikkingen te zien.

Laat het ons dan toch stutelig zeggen, Heer, dat wij U danken: dat wij blij zijn Zuster Achillea te hebben gekend, bij haar te hebben mogen leven, met haar de weg te gaan naar U.

In haar jeugd was zij vol vuur en geestdrift: edelmoedigheid en welgezindheid waren de bron van de vreugde die zij overal bracht, van de lust en de ijver waarmee zij werkte. Door gebed en studio had zij een bijzondere visie op het leven,

zij aanvaardde de tegenslagen, zij vermoedde het aanstaande levens einde, zij berustte in het afschijn van de dood. Het was een heel normaal iets voor haar toen zij vergeving vroeg aan al degenen wie ze iets misdaan had, toen zij eenvoudig haar leven in Uw handen gaf, Heer, toen zij de dood aannam als levensoffer aangeboden voor haar apostolaatsinzicht.

Tenslotte willen wij ook haar kloosterleven gedenken waar zij, in echte uitbuiting van al haar talenten woekerde met de tijd en arbeid voor de haar toevertrouwde jeugd; waar zij diep ernstig betrachtte de gave van zichzelf te beleven en steeds meer waar te maken; waar zij in haar leven de liefde die Jezus predikte, bewerkte en zichzelf gaf voor de anderen.

Heer, we danken U om dit leven en bidden U aan deze zuster de vreugde van het eeuwig samen zijn te gunnen met haar bruidgom, aan wie zij heel haar leven gaf, Jezus Christus, onze Heer. Amen.

Druk. Scheperdeel, Koster, Wingene.

Bij U, mijn hoogste goed,
mijn God,
bij U ben ik geborgen.
ps. 73

Wij gedenken dankbaar en liefdevol

ZUSTER MARIA MEIRHAEGHE

(M. Ferdinande)

zuster-missionaris

van het Onbevleed Hart van Maria

geboren te Tielt	11-9-1887
religieuze professie	21-3-1923
missionaris op de Filippijnen	1925-1934
in Heverlee	1934-1976
overleden te Heverlee	30-4-1976

Ave Maria!

Mijn ziel looft den Heer omdat Hij nederzag op de geringheid van zijne dienstvaagd.
(Lucas I 46)

Mijn Jezus, neergekuield voor uw heilig altaar breng ik U mijn djevoudig offer: vrijwillige armoede, eeuwige zuiverheid, volkomen gehoortaantheid. Aanvaard deze, mijne heilige geloften, en samen met het offer van U zelf in het H. Sacrificie der Mis, bied die, bid ik U, aan uw hemelschen Vader, en laat me met U Hem aanbidden, danken, verzoeken en smeeken.

Moge dit heilig verbond met U gesloten, o Heer, U welgevallig zijn en moge ik er aan getrouw zijn tot den laatste stond van mijn leven!

O Maria, mijn lieve en goede Moeder, aanvaard me thans onder het getal uwer Dienstvaagden. Voortaan niet en wil ik U nog meer beminnen. Maak den heiligen band tusschen uw goddelijken Zoon en zijn geestelijke bruid heiden gesmeed, dagelijks dichtër. Help me een volmaakte kloosterlinge worden.

U, beminde Ouders, kwan de Meester een tweede offer vragen. Liefdevol heit ge het gebracht. Hebt dank. Mogen mijne heilige geloften aanhoudend rijken zegen trekken over U, over mijn broeders, zusters en weldoeners en over al mijn dierbaren!

ZUSTER MARIA-LUDGERA

(GERMAINE MEIRHAEGHE)

der Dienstvaagden van Maria,

Wingene, 4-7-1938.

8081

Made in Italy

Dr. W. I. SPIET & KINDERS, Wingene

OP 22 AUGUSTUS 1982

" 25 JAAR KANEGEM BEBLOEMD "

JUBILEUMFEEST

PROGRAMMA :

- 9 u 30 : Plechtige Dorpsmis in de "Kathedraal-van-te-lande"
10 u 30 : Officiële ontvangst van Gasten en Bebloemers.
11 u 30 : Opening van de Bloemenroute "Entente Florale"
door de Heer Gouverneur van West-Vlaanderen.
14 u : Verwelkomen de inwoners van Kanegem U in hun
feestelijk bloemendorp.
- landelijke gastronomie.
- doop van de roos "Kanegem".
- tentoonstellingen o.a. foto's en dia's van het
dorp.
- artistieke omlijsting met volkse dans en muziek.
's Avonds verbroedering rond de kerktoren.

Een ideale gelegenheid om eens terug te keren naar onze
bebloemde bakermat.

Ook wij komen allen van Kanegem !

Alle Meirhaeghes en verwanten daarheen !

Toegangskaarten zijn te bekomen na overschrijving van 100 fr.
per volwassene (kinderen gratis) op rekeningnummer
063.0298360.23 op naam van Paul De Schuyter, Nagelstraat 25,
8891 Kanegem. Ons aller familielid Paul is financieel ver-
antwoordelijke van de feesten.
